

ข้อกำหนดกรมตำรวจ

เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
และประเภทของรถที่ใช้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่ง

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติ

จราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 อธิบดีกรมตำรวจกำหนดชื่อและประเภทของ

วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายและประเภท

ของรถที่ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจจัด

ให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

หรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่
ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ดังต่อไปนี้

(1) แอมเฟตามีน (amphetamine) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+)- 2-

amino-1-phenylpropane

(2) เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+)-

2 - methylamion - 1 - phenylpropane

ข้อ 2 ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถดังต่อไปนี้ ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งวัตถุ

ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามข้อ 1 หรือไม่

(1) รถยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

(2) รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 กรกฎาคม 2537

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ

อธิบดีกรมตำรวจ

